

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 2T/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010298
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Imrich Hlavička
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4219010298.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti K.. R. J. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 7. júla 2020 samosudcom JUDr. Imrichom Hlavičkom, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
K.. R. J., nar. XX.X.XXXX v W., bytom F. č. XXX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 21. júna 2018 v čase okolo 09,25 hod. po ceste č. II/XXX smerom od U. na obec T. viedol osobné motorové vozidlo Škoda Octavia evidenčného čísla F.XX C. a napriek tomu, že nemal riadny prehľad o situácii v cestnej premávke, približujúc sa do križovatky s ulicou C. predbiehal kolónu najmenej troch pomalšie jazdiacich vozidiel v jeho smere, pričom v dôsledku nedostatku náležitého rozhľadu nevidel osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage, evidenčného čísla KN-XXX DM, ktoré viedol N. S., nar. X. Y. XXXX, ktorý jazdil pred kamiónom, ktorý obvinený predchádzal, a dával znamenie o zmene smeru jazdy doľava, počas odbočovacieho manévru tohoto účastníka cestnej premávky obvinený narazil pravou prednou časťou svojho vozidla do jeho zadnej ľavej časti, čo spôsobilo jeho otočenie o 180 stupňov a následné odrazenie na trávnatú plochu mimo cesty, vodič N. S. v dôsledku zrážky utrpel zlomeninu kľúčnej kosti vľavo s posunutím úlomkov s nevyhnutnosťou operačného zákroku a ďalšie menej závažné zranenia, ktoré obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života minimálne 10 dní,
- obvinený spôsobom svojej jazdy konal v rozpore s ustanovením § 15 ods. 5 písm. a), b), c) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov upravujúcim predchádzanie,

t e d a

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 400,- (štyristo) eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu obžalovanému sa ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prejednal trestnú vec obžalovaného K.. R. J. na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno pod spisovou značkou 2Pv 247/18/4401-16 zo dňa 11. júna 2019.

V trestnej veci samosudca rozhodol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp.zn. 2T/56/2019 zo dňa 24.6.2019, ktorým uznal obvineného vinným zo spáchania žalovaného prečinu a uložil mu podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, výkon trestu podmiennečne odložil so skúšobnou dobou 2 roky a zároveň uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 rok.

Proti trestnému rozkazu podal obvinený v zákonnej lehote odpor spolu so znaleckým posudkom K.. U. Q., a z tohto dôvodu bola predmetná trestná vec prejednaná na hlavnom pojednávaní. Po prednesení obžaloby prokurátorkou samosudca u poškodeného zisťoval jeho stanovisko ku škode, ktorá mu vznikla žalovaným prečinom, či si škodu uplatňuje a v akej výške, pričom poškodený uviedol, že nárok na náhradu škody si neuplatňuje.

Na základe vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného vinným skutkovo a právne v zmysle obžaloby a uložil mu peňažný trest vo výške 800,- eur s náhradným trestom vo výmere 4 mesiace. Proti uvedenému rozhodnutie podal obžalovaný čo do výroku o vine a tak isto aj čo do výroku o treste a prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno odvolanie čo do výroku o treste. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 4To/11/2020-255 zo dňa 27.2.2020 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Samosudca Okresného súdu Komárno vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného K.. R. J., poškodeného N. S., znalca K.. U. Q. a Y.. U. V.. Podľa ustanovenia § 263 ods. 1 Tr. por. sa čítala zápisnica o výsluchu svedkyne X. V.. Podľa ustanovenia § 269 Tr. por. sa čítali listinné dôkazy ako záznam o dopravnej nehode, zápisy o dychových skúškach, zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, oznámenie o zaregistrovaní škodovej udalosti, lekárske správy obžalovaného a poškodeného a prepúšťacia správa poškodeného, lustrácie na obžalovaného a to, odpis z registra trestov Generálnej prokuratúry SR, lustrácia v registri priestupkov, lustrácia v registri STA, lustrácia v registri sociálnej poisťovne, lustrácia CESDAP, lustrácia v databáze súdov a lustrácia v registri Generálnej prokuratúry.

Obžalovaný K.. R. J. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne využil svoje právo a vo veci nevypovedal. Následne v zmysle ustanovenia § 258 ods. 4 Tr. por. bola prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 30.11.2018, ktorá bola vyhotovená po vznesení obvinenia. V uvedenej zápisnici obžalovaný uviedol po náležitých poučeníach a za prítomnosti okrem iného aj jeho obhajcu R.. N. Y., že dňa XX.X.XXXX išiel zo U. do W. A., vozovka aj viditeľnosť bola dobrá a asi kilometer pred obcou T., kde sa nachádzala križovatka, vôbec o tom nemal vedomosť, že sa tam nachádza. Pred tou križovatkou začal predbiehať autá, ktoré išli v rozmedzí 70- 80 km za hodinu, a to konkrétne dve osobné motorové vozidlá a pred nimi bol ešte kamión. Predbiehal ich tak, že išiel okolo 90 km za hodinu. V momente, keď už predbiehal druhé osobne motorové vozidlo, zbadal, že pred kamiónom sa vysunulo biele vozidlo do ľavého jazdného pruhu, pričom začal brzdiť, ale zrážke nedokázal zabrániť. Toto vozidlo nabúral prednou časťou svojho vozidla do ľavej zadnej strany v mieste ľavého svetla vozidla poškodeného.

Poškodený N. S. uviedol, že bol na ceste z W. U. do T., pričom chcel odbočiť na ulicu C., tak začal postupne spomaľovať, asi 50 metrov pred križovatkou sa posunul do ľavej strany pravého jazdného pruhu, dal znamenie o zmene smeru jazdy, v ľavom spätnom zrkadle sa presvedčil, či nie je obchádzaný (pričom nebol), následne sa v spätnom strednom zrkadle presvedčil, či kamión vidí jeho úmysel odbočiť,

pretože bol na neho nalepený úž dlhšiu dobu, následne začal odbáčať a pocítil náraz do ľavého zadného roku svojho vozidla. Čo sa týka liečenia zranení uviedol, že práce neschopný bol od 21.6.2018 do 1.8.2018. Obmedzený v obvyklom spôsobe života bol, a to takým spôsobom, že mal obviazanú ruku 10 dní až 14 dní. Následne mal komplikácie a mal menší operačný zákrok, museli mu to narezať a vytlačiť hnis.

Svedkyňa X. V. sa bez ospravedlnenia nedostavila na hlavné pojednávanie, pričom súd nepovažoval jej osobný výsluch za potrebný, obžalovaný a prokurátor súhlasili s čítaním jej výpovede z prípravného konania. Svedkyňa vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že udialo sa to doobeda, bolo pekné počasie. Išla so svojou sestrou zo U. smerom do W. A. v aute I. Z., keď v okolí obce T. sa dá odbočiť na družstvo, išli pred nimi autá s rozostupmi, išlo sa plynulo, rozhľad bol dobrý. Následne ich predbiehalo osobné vozidlo Škoda Octavia, pričom nezaradilo sa pred nich, ale išlo stále v ľavom protismernom pruhu. Predbehlo viacej vozidiel, až zrazu videla, že škodovka narazila do SUVéčka, ktoré sa prevrátilo. To druhé auto muselo odbočovať doľava.

Znalec MUDr. U. V. v odbornom vyjadrení č. 25/2018 uviedol, že poškodený pri uvedenej dopravnej nehode utrpel zlomeninu kľúčnej kosti vľavo s posunutím úlomkov, tržnú ranu ľavého obočia a pomliaždenie ľavého predlaktia. Mechanizmus vzniku zranení poškodeného vzniklo pôsobením tupého násilia na hlavu v oblasti obočia vľavo, pôsobením tupého násilia na predlaktie vľavo a pôsobenie tupého násilia na ľavý ramenný zhyb so strednou kinetickou energiou. Predmetné poranenia jednoznačne vznikli pri predmetnej dopravnej nehode, pričom z lekárskeho hľadiska to boli zranenia stredne ťažkého charakteru. Poškodený pri dopravnej nehode nemal zasiahnuté životne dôležité orgány a nemal priamo ohrozený život. Pre uvedené zranenia bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života bolesťami v mieste jednotlivých zranení. Pre zlomeninu kľúčnej kosti vľavo s posunutím úlomkov musel byť hospitalizovaný a musel byť operovaný v celkovej anestézii, zlomenina kľúčnej kosti vľavo bolo spojená s kovovou dlahou a s 8-mi skrutkami. Dĺžku liečenia a práceneschopnosti pre utrpené zranenia určil 6-8 týždňov. Poškodený mal nariadenú rehabilitáciu a podľa jeho názoru predčasne ukončil práceneschopnosť, a preto mu vznikli aj komplikácie, ktoré mal, na čo bol následne operovaný. To nebol hnis, ale mal skrátený sval a museli ho uvoľniť, aby vedel s hlavou hýbať. S tou operovanou rukou vedel poškodený robiť aj na počítači. Utrpené zranenia zanechali trvalé následky a to v podobe obmedzenia hybnej schopnosti.

Znalec MUDr. K. U. Q. na hlavnom pojednávaní sa pridržiaval záverov svojho znaleckého posudku, v ktorom okrem iného uviedol, že sú technicky prijateľné všetky výpovede obžalovaného, poškodeného a svedkov o priebehu dopravnej nehody. Obžalovaný reagoval na pohyb vozidla poškodeného ešte pred tým ako sa začalo preradať do ľavého protismerného jazdného pruhu kedy mohol rozpoznať úmysel poškodeného vojsť mu do jazdnej dráhy. Za podmienok dopravnej nehody zo dňa 21.6.2018 obžalovaný nemal z technického hľadiska možnosť zabrániť zrážke. Poškodený začal odbáčať vľavo a preradať sa do protismerného jazdného pruhu v čase 0,7s pred zrážkou, keď sa vozidlo obžalovaného už celou šírkou nachádzalo v protismernom jazdnom pruhu a už predbehlo dve osobné vozidlá a predbiehalo ťahač jazdiaci za vozidlom poškodeného. Za podmienok dopravnej nehody zo dňa 21.6.2018 mohol poškodený zabrániť zrážke takou technikou jazdy, že by sa pred začiatkom preradenia sa do protismerného jazdného pruhu pri odbáčaní presvedčil, či nie je predbiehaný iným vozidlom a počkal by kým ho vozidlo obžalovaného nepredbehne a zaradí sa pred neho. V čase keď obžalovaný zahájil predbiehanie dvoch vozidiel jazdiacich za ťahačom pred ním, nemal výhľad na vozidlo poškodeného jazdiace pred ťahačom. Je technicky prijateľné, že obžalovaný by dokončil predbiehací manéver dvoch osobných vozidiel a ťahača (o vozidle poškodeného nevedel) pri nezmenenej rýchlosti jazdy cca 2 - 12 m za hranicou križovatky. Obžalovaný začal predbiehací manéver približne v oblasti zvislého dopravného značenie P5- križovatka s vedľajšou cestou. Táto dopravná značka nebola zakrytá v čase dopravnej nehody žiadnym stromom, ale je technicky prijateľné, že obžalovaný ju prehliadol keď sa presvedčal pohľadom do ľavého spätného zrkadla, či môže začať obiehať vozidlá pre sebou. Podľa názoru znalca technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy poškodeného, ktorý vytvoril kolíznú situáciu a súčasne znemožnil obžalovanému zrážke zabrániť.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom

uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania, alebo tiež spáchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. V zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie tiež spáchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. Podľa § 16 Tr. zák. je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zák. rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní minimálne okolo 7 dní. Podľa § 123 ods. 3, 4 Tr. zák. ťažkou ujmu na zdraví sa na účely Tr. zák. rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je okrem iného poškodenie dôležitého orgánu a ostatných aj porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. V danom prípade pracovná neschopnosť poškodeného bola viac ako 42 kalendárnych dní, avšak po desiatich dňoch po tom ako mal obviazanú ruku už poškodený nebol závažne ovplyvnený v obvyklom spôsobe života, pretože už vedel vykonávať všetky fyzické aktivity okrem ťažších manuálnych prác, avšak ani v zamestnaní uvedené by nemusel vykonávať, navyše aj by vedel šoférovať motorové vozidlo, keby ho mal k dispozícii, resp. by sa potreboval niekde prepraviť. Pracovná neschopnosť je síce dôležitým kritériom pri posúdení pojmu ublíženia na zdraví, nie však jediným a už vôbec nie rozhodujúcim. Čo sa týka trvalého následku zníženia hybnej schopnosti ruky, nenaplnia žiadne znaky ťažkej ujmy na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 3 Tr. zák. a navyše dané mohlo byť spôsobené aj tým, že poškodený nedodržiaval liečebný režim, resp. následnú rehabilitáciu a preto musel sa podrobiť reoperácii. V danom prípade na základe doložených skutočností poškodeného bolo ustálené, že bol obmedzený v obvyklom spôsobe života minimálne 10 dní, tým pádom súd aplikoval ustanovenie § 158 Tr. zák., pretože poškodenému bolo z nedbanlivosti spôsobené ublíženie na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 2 Tr. zák. a to takým spôsobom, že obžalovaný porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Obžalovaný je zo spáchania činu bez pochybností usvedčovaný priamymi ako i nepriamymi dôkazmi, najmä na základe svedeckých výpovedí poškodeného a ako aj jeho samotnej, zápisnicou o obhliadke miesta činu, fotodokumentáciou miesta činu, znaleckého posudku znalca v doprave, odborným vyjadrením k zraneniam poškodeného ako aj listinnými dôkazmi a to najmä správou o dopravnej nehode, lekáorskými správami o zraneniach poškodeného a následného výsluchu poškodeného a iné listiny nachádzajúce sa v spise.

Technika jazdy obžalovaného nebola správna v tom smere, že začal obiehať viacej motorových vozidiel (minimálne dve osobné motorové vozidlá a jeden kamión) pred riadne označenou križovatkou, ktoré označenie si pravdepodobne nevšimol, a ak by aj k nárazu vozidiel nedošlo, tak by sa obžalovaný s najväčšou pravdepodobnosťou zaradil pred obiehajúce autá, ktoré videl iba v križovatke, resp. za križovatkou. V tejto časti bola jeho technika jazdy nesprávna. Samozrejme ak by sa obžalovaný zaradil pred uvedené vozidlá a nebola by spôsobená dopravná nehoda jednalo by sa o priestupok na úseku dopravy. Čo sa týka techniky jazdy poškodeného, tá bola tak isto nesprávna, pretože v čase keď poškodený tesne pred odbočením, keby sa pozrel do ľavého spätného zrkadla, tak by bol musel vidieť, že bude obiehaný vozidlom obžalovaného, pretože ten sa už v tom čase nachádzal v protismernom pruhu v takej blízkosti, že ani pri najväčšej snahe z technického hľadiska nemohol zabrániť dopravnej nehode. Prvotná príčina dopravnej nehody bola tá, že obžalovaný porušil povinnosť, ktorá mu bola uložená na základe zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej len zákona) týkajúca sa predchádzania uvedenej v § 15 ods. 5 písm. a/, b/, c/ zákona a to, že nemal pred sebou rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá je potrebná na bezpečné predchádzanie, nemohol sa bezpečne zaradiť pred vozidlá, ktoré chcel obchádzať a ohrozil poškodeného, tým, že ho a aj iné vozidlá predchádzal v mieste, kde

bola križovatka, ktorá bola v dostatočnom predstihu označená viditeľným dopravným značením. To bol prioritný dôvod prečo prišlo k dopravnej nehode. Svoj podiel viny mal na uvedenej dopravnej nehode s poukazom na znalecký posudok, zápisnicu o obhliadke miesta činu a fotodokumentáciu aj samotný poškodený, pretože s najväčšou pravdepodobnosťou skontroloval spätné zrkadlá v zlom poradí, pričom prvé skontroloval ľavé spätné zrkadlo, kde v tom čase nebolo možné spozorovať vozidlo obžalovaného, pretože v tom čase pravdepodobne iba zahajoval predbiehač manéver, následne sa viac venoval stredovému spätnému zradlu, v ktorom sledoval kamión a najmä to či ten zbadal jeho úmysel odbočiť doľava, aby nedošlo ku kolízii prioritne sním. Ak by sa poškodený bol ešte raz presvedčil, či nie je obiehaný v ľavom spätnom zradle, tak by pravdepodobne neprišlo k dopravnej nehode resp. s menšími následkami. Zároveň súd uvádza to, že uvedený pred nehodový dej, resp. konanie poškodeného bolo vo veľmi malom časovom horizonte a pri rýchlosti obžalovaného v minimálnej výške 90 km/h sa približoval k miestu nárazu na krátkej vzdialenosti veľmi rýchlo. Uvedené pochybenie poškodeného v rámci jeho zlej techniky jazdy súd premietol do trestu obžalovaného, pričom mu uložil miernejší trest ako pôvodne v napadnutom trestnom rozkaze a to najmä to, že mu neukladal trest zákazu činnosti.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný konal v rozpore s ustanovením § 15 ods. 5 písm. a/, b/, c/ zákona a to, že nemal pred sebou rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá je potrebná na bezpečné predchádzanie, nemohol sa bezpečne zaradiť pred vozidlá, ktoré chcel obchádzať a ohrozil poškodeného, tým, že ho a aj iné vozidlá predchádzal v mieste, kde bola križovatka, ktorá bola v dostatočnom predstihu označená viditeľným dopravným značením, následkom čoho nastala kolízna situácia, pri ktorej obžalovaný narazil do motorového vozidla poškodeného, ktorý utrpel zranenia: zlomeninu kľúčnej kosti vľavo s posunutím úlomkov s nevyhnutnosťou operačného zákroku a ďalšie menej závažné zranenia, ktoré obmedzovali obvyklý spôsob života poškodeného v trvaní najmenej 10 dní.

Na základe dychových skúšok bolo preukázané, že obžalovaný a ani poškodený neboli pod vplyvom alkoholu v čase dopravnej nehody.

Na základe zabezpečenej fotodokumentácie je jednoznačné, že križovatka je z diaľky viditeľná, dokonca bola aj náležite označená zo smeru U., ktorú si obžalovaný nevšimol pravdepodobne s poukazom na tú skutočnosť, že v jej mieste uloženia začal predbiehač manéver. Ak by bol predbiehač manéver začal neskôr určite by si bol všimol uvedené dopravné značenia a tým pádom by nezačal obiehať minimálne dve osobné motorové vozidlá a jeden kamión v oblasti križovatky a tým pádom by ani nedošlo k uvedenej dopravnej nehode.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcia represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Čo sa týka osoby páchatela súd mal preukázané, že obž. K. R. J. nemá podľa aktuálneho odpisu registra trestov žiadny záznam. Má vedený iba jeden priestupok v registri CESDAP zo dňa 25.10.2016.

Pri rozhodovaní o uložení trestu súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu v zmysle § 36 písmeno j/ Tr. zák. a to, že pred spáchaním skutku viedol riadny život. Žiadnu prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. súd nezistil. Súd po vyhodnotení osoby páchatela ako aj okolností prípadu a to najmä na tú skutočnosť, že aj samotný poškodený mal zlú techniku jazdy a to, že tesne pred zahájením odbočovania doľava sa nepresvedčil v ľavom spätnom zradle opätovne, či nie je obiehaný niekým iným, prihliadnuc tiež na skutočnosť, že pred spáchaním skutku viedol obžalovaný dlhšiu dobu riadny život a jedná sa nedbanlivostný trestný čin kde základná trestná sadzba sa pohybuje v rozmedzí 0 (nula) až 1 (jeden) rok a pri úprave uvedenej trestnej sadzbe v zmysle ustanovenia § 38 odsek 3 Tr. zák. bola sadzba v rozmedzí 0 (nula) až 8 (osem) mesiacov dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody a to aj iba s podmieneným odkladom s primeranou skúšobnou dobou a účel trestu bude naplnený aj uložením alternatívneho trestu a to peňažného vo výške 400,- eur (s poukazom na zárobkové pomery obžalovaného a následok, ktorý vznikol poškodenému), spolu aj s

náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 2 mesiace v prípade zmarenia výkonu peňažného trestu. Súd obžalovanému neuložil v zmysle ustanovenia § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu s poukazom na špecifické okolnosti vzniku dopravnej nehody vyššie uvedené, pretože na vzniku dopravnej nehody mal svoj podiel viny aj samotný poškodený, a zároveň to nie je ani obligatórnou povinnosťou súdu v zmysle ustanovenia § 61 Tr. zák.

Súd nerozhodoval o nároku na náhradu škody, pretože nebola uplatnená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.